

Híradós Kirándulás

Ez egy híradós kirándulás valamikor az 1970-es években. Elöl a napszemüveges Vecsey Marietta, kiváló operatőr volt, és nekem jó barátnőm. Mögötte Szentirmay Éva, aki négy évig mellettem volt asszisztens, aztán adásrendező lett, nagyon szerettük egymást. Sajnos ő se él. Minden évben volt egy kirándulás nyáron, amit mindenki nagyon szeretett. Nem kellett senkit se hívni, hogy ugye jössz. Ki volt írva, hogy ekkor van a kirándulás, és az természetes volt, hogy mindenki elment. És hülyéskedtünk, remekül éreztük magunkat. Csak a híradósok mentek. Különben is nagyon sok helyes kolléga és kolléganő volt. A főszerkesztőnő nagyon rendes volt, hagyott minket dolgozni. Azt kívánta meg, hogy jól dolgozzunk. Igazán jó hangulatú multságok voltak ezek a kirándulások. Mindig máshol voltunk. Főztünk, illetve nem is mi főztünk, a Híradónak volt egy főgyártásvezetője. Fiatal, de nagyon értelmes, stramm fiatalember, aki remekül főzött. Pontosan tudta, hogy nyolcvan embernek mennyit kell főzni. És megcsinálta ott egy pár férfi, finomakat ettünk. Mindig máshova mentünk. Például mentünk az Óbudai sziget csücskébe, akkor valahova a Duna-partra, ilyen helyekre. 1957 nyarán jutott tudomásomra, hogy megalakult a Magyar Televízió, és ott mindenféle filmes szakembert fölvesznek. Akkor az ő személyzeti osztályuk a rádióban volt, a hónom alá kaptam a főiskolás bizonyítványomat és azt a papírt, amit a minisztériumtól kaptam, és bementem, megmutattam, hogy ez van, és szeretnék a televízióban elhelyezkedni. Azt mondták, hogy semmi akadálya, de vágói állás nincs, mert az egyetlen vágói státusz foglalt. De előbb-utóbb lesz több is. Addig is az agitprop osztály vezetőjének titkárnőre van szüksége, azt elvállalom-e. Azt mondtam, igen. Közben megismerkedtem a Híradó akkori főszerkesztőjével, Matuz József-nével, akinek elmeséltem a történetemet. Azt mondta, jó, akkor kipróbállak. Akkor az úgy volt, hogy napközben titkárnő voltam az agitprop osztályon, és este nekiálltam ezt-azt megvágni hajnalig. És akkor reggel megint folytattam a titkárnősködést. Aztán lett egy vágói státusz, és engem oda betettek. Tulajdonképpen én találtam ki, hogy kell tévéhíradót vágni, mert aki addig csinálta, nem volt igazán tudós ebben a szakmában.